

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága mint felülvizsgálati bíróság a dr. Varga László ügyvéd által képviselt H. és Társa Kft. I.r. és a C. Kft II.r. felpereseknek a dr. Pajtók Gábor ügyvéd által képviselt T. P. I.r. és a K. H. Rt. felszámoló által képviselt M. Részvénytársaság "fa" II.r. alperesek ellen kártérítés megfizetése iránt a Heves Megyei Bíróságnál G.20.250/2005. számon indult és a Fővárosi Ítéltábla 2007. május 9-én kelt 6.Pf.20.036/2007/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében, a jogerős ítélet ellen az I.r. alperes részéről 37. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.036/2007/3.számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, felülvizsgálattal támadott rendelkezéseit pedig hatályában fenntartja.

Kötelezi az I.r. alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I.r. felperes részére 72.000 /Hetvenkettőezer/ Ft felülvizsgálati perköltséget, valamint külön felhívásra - az államnak - 557.170 /Ötszázötvenhétezer-egyszázhetven/ Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A jogerős ítéletben megállapított tényállás szerint az I.r. felperes az I.r. alperessel kötött vállalkozási szerződés alapján arra vállalt kötelezettséget, hogy 2001. július 7-től kezdődően 700 ha-on 2 db kombájnnal, hektáronkénti 13.000 Ft+ÁFA vállalkozói díj megfizetése ellenében aratási munkákat végez. Az I.r. alperes egy kombájnnal 2001. július 7-én, a másik kombájnnal július 11-én kezdte meg az aratást, a gépek azonban több alkalommal is meghibásodtak, ami leállásokhoz vezetett. Július második felében az időjárás esős volt, több alkalommal jelentős mennyiségű csapadékot regisztráltak. A két kombajn napi átlagos teljesítménye 17, illetve 19 ha, így az aratást nehezítő időjárási körülmények és az aratandó területek elhelyezkedéséből adódó nehézségek ellenére is 19 nap alatt be lehetett volna fejezni a 700 ha aratását. 2001. augusztus 2. napjáig az I.r. alperes ezzel szemben csupán 350 ha őszi búzát takarított be. Ezen a napon a felperes és az alperesek között egyeztető tárgyalás folyt, amelyen megállapították, hogy az I.r. alperes 350 ha aratott le. Rögzítették továbbá, hogy a fennmaradó 350 ha betakarítását az I.r. felperes saját gépeivel és bérkombájnnokkal augusztus 5-ig kívánja befejezni. A II.r. alperes kötelezettséget vállalt arra, hogy a le nem aratott 350 ha béraratásának díját átvállalja, és a II.r. alperes útján 4.200.000 Ft+ÁFA összeget megfizet.

Az I.r. felperes, valamint a béraratók az aratást követően benyújtották a számlájukat az I.r. alperesnek, aki a II.r. felperes 1.942.080 Ft összegű számláját nem egyenlítette ki. Az I.r. felperesnek az I.r. alperes munkavégzésével összefüggésben azért keletkezett 500.000 Ft kára, mert a szecskázó késedelmes felszerelése miatt 40 ha területen a szárzúzást pótlólag kellett elvégeznie. Az első két aratási napon bekövetkezett fokozott szemtörés miatt szükségessé vált tisztítással 126.000 Ft kára, míg az alacsonyabb minőségi osztályba sorolás miatt 739.800 Ft kára keletkezett. Az I.r. felperest a 2001. augusztusában learatott 350 ha őszi búza 4 %-os mennyiségvesztesége miatt 1.273.860 Ft kár, a minőség romlás miatt további 6.646.500 Ft kár érte.

Az I.r. felperes módosított keresetében az I.r. alperest 9.286.160 Ft tőke, valamint ennek 2001. augusztus 2-től a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni. Ezen túl az I.r. alperest kérte kötelezni a II.r. alperes részéről hozzá átutalt 1.932.080 Ft munkadíj és annak késedelmi kamatai megfizetésére is.

A felperes annak megállapítását is kérte, hogy a II.r. alperes az I.r. felperes 9.286.160 Ft összegű követelésének teljesítéséért az I.r. alperessel egyetemlegesen felelős.

Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott 28. sorszámú ítéletével arra kötelezte az I.r. alperest, hogy fizessen meg az I.r. felperesnek 15 nap alatt 9.286.160-ot és annak az ítéletben megjelölt időponttól számított kamatai, valamint 220.000 Ft első fokú részperköltséget. Az ezt meghaladó keresetet elutasította és rendelkezett a pernyertesség és a pervesztesség figyelembevételével a perköltség, valamint a feljegyzett eljárási illeték megfizetéséről.

Az ítélet ellen az I.r. felperes, valamint az I.r. alperes terjesztettek elő fellebbezést. Az I.r. felperes az ítélet részbeni megváltoztatását az I.-II.r. alpereseknek 1.932.080 Ft és kamata egyetemleges megfizetésére kötelezését kérte. Az I.r. alperes fellebbezésében az ítélet részbeni megváltoztatását, a kereset teljes elutasítását kérte.

A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla 3. sorszámú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel meg nem támadott részét - a II.r. felperes keresetét teljes terjedelmében, valamint az I.r. felperesnek a II.r. alperessel szemben előterjesztett keresetét 9.286.160 Ft erejéig elutasító rendelkezését - nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit pedig helybenhagyta. Kötelezte az I.r. alperest az I.r. felperes részére 15 nap alatt 100.000 Ft másodfokú részperköltség, továbbá az államnak felhívásra 557.170 Ft, az I.r. felperest pedig 115.930 Ft fellebbezési eljárási illeték megfizetésére. Döntését az I.r. alperes fellebbezése körében azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság a perben rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg az I.r. felperes és az I.r. alperes között létrejött vállalkozási szerződés tartalmát. E körben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásával is egyetértett. Helyesnek találta az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását is, hogy az I.r. alperes a vállalkozási szerződést a Ptk. 305. § (1) bekezdése szerint hibásan teljesítette és ezért a Ptk. 310. §-a szerint kártérítéssel tartozik. A Ptk. 310. § folytán alkalmazandó 339. § (1) bekezdése által szabályozott kártérítési felelősség feltételei közül a jogellenességet a hibás teljesítés ténye megalapozza. Az I.r. felperes kárát, valamint annak mértékét pedig aggálytalan szakértői vélemény állapította meg. Ugyancsak megállapítható a kár és a hibás teljesítés közötti okozati összefüggés. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a hivatásszerűen gabona betakarítással foglalkozó I.r. alperestől, mint vállalkozótól az általában elvárható magatartás az lett volna, hogy a gépére az aratás megkezdésekor felszerelje a szecskázót, továbbá az aratást úgy végezze, hogy a szemtörés ne haladja meg a szabvány által még megengedett mértéket. Miután az I.r. alperes a felróhatóság alól magát kimenteni nem tudta, köteles a hibás teljesítéssel az I.r. felperesnek okozott 1.365.800 Ft kárt megtéríteni. Megjegyezte,

hogy az első fokú ítélet indokolásának az 1.365.000 Ft erejéig történő marasztalásra a Pp. 215. §-ára vonatkozó okfejtése ellentétben áll az ítélet rendelkező részével, ugyanis az elsőfokú bíróság az I.r. felperes szerződésszegéssel kapcsolatos kártérítési keresetét maradéktalanul teljesítette és a 7.920.360 Ft-os követelés mellett nem csupán a fenti összeg, hanem 1.356.800 Ft megtérítésére is kötelezte az I.r. alperest.

Alaptalannak találta az I.r. alperes fellebbezését a tekintetben, hogy az aratási időszak kezdetén a második kombájnnal nem az I.r. felperes részére végzett aratást, ezáltal az I.r. felperest ebből eredően kár nem érhetette. Az I.r. felperesnek a hibás teljesítésből eredő kára ugyanis a szecskázó késedelmes felszerelésével, valamint a július 7-8-i fokozott szemtöréssel áll okozati összefüggésben, amikor nem vitásan az alperes első gépe, a CASE IA CF-80 típusú kombajn végezte az aratást. Az I.r. felperes a második kombájnnak 4 nap késéssel történő beállítása miatt nem hibás teljesítés alapján, hanem késedelem alapján igényelt kártérítést az I.r. alperestől.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az aratási munka elvégzésének késedelme egyrésztől arra volt visszavezethető, hogy a 2001. július 7-én az alperes a szerződésben vállalttal ellentétben nem 2 db, hanem csupán 1 db kombajnt állított munkába, másrészt pedig arra, hogy mindkét gépet sorozatos meghibásodások hátráltatták a munkavégzésben. Idézte a Ptk. 298. § a/ pontját, amely kimondja, hogy a kötelezett késedelembe esik, ha a szerződésben megállapított, vagy a szolgáltatás rendeltetéséből kétségtelenül megállapítható teljesítési idő eredménytelenül eltelt. A Ptk. 299. § (1) bekezdése előírja, hogy a kötelezett köteles megtéríteni a jogosultnak a késedelemből eredő kárát, kivéve ha bizonyítja, hogy a késedelem elhárítása érdekében úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. A (2) bekezdés szerint ha a kötelezett késedelmét kimenteni nem tudja, felelős a szolgáltatás tárgyában a késedelem ideje alatt bekövetkezett minden kárért, kivéve ha bizonyítja, hogy az késedelem hiányában is bekövetkezett volna. A Ptk. 391. § (1) bekezdése értelmében pedig a vállalkozó a munkát saját költségén végzi el. Köteles a munkavégzést úgy megszervezni, hogy biztosítsa a munka gazdaságos és gyors befejezését. Ez utóbbi rendelkezés, valamint a vállalkozási szerződés 1. és 2. pontjai alapján az I.r. alperes köteles lett volna 2001. július 7-én két kombájnnal megkezdeni az aratást. Ezt elmulasztotta, mert csupán egy munkagéppel kezdte meg a teljesítést. Az elsőfokú bíróság ezért helytállóan állapította meg, hogy megfelelő műszaki állapotú aratógépek esetében az időjárási viszonyok, illetve az aratandó búzatáblák távolságának figyelembevételével is el lehetett volna végezni a teljes terület aratását 19 nap alatt. Az, hogy az I.r. alperes 2001. augusztus 2-ig is csupán a szükséges terület felén végezte el az aratást, szerződésszegésével okozati összefüggésben áll. Mindezekre figyelemmel késedelme a Ptk. 298. § a/ pontja alapján megállapítható. A második aratógép késedelmes

üzembeállításával kapcsolatban az I.r. alperes a Ptk. 299. § (1) bekezdése alapján sem tudta kimenteni a késedelemét.

A másodfokú bíróság megítélése szerint azonban az I.r. alperes a fellebbezésében megalapozottan hivatkozott arra, hogy a gépek meghibásodásáért és az ebből eredő késedelemért felróhatóság nem terheli, mivel új állapotú, nagyteljesítményű aratógépet szerzett be a munka elvégzéséhez, és a hiba elhárítása érdekében is haladéktalanul intézkedett. A másodfokú bíróság megítélése szerint az I.r. alperes azáltal, hogy a lehető legjobb műszaki állapotban lévő munkagépet, egy újonnan beszerezett, korszerű kombájn állított munkába, továbbá annak meghibásodásai nem a szakszerűtlen kezelésre vezethetők vissza, és a hiba elhárítása érdekében haladéktalanul intézkedett, a késedelem elkerülése érdekében úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Ezáltal a gépek meghibásodásával összefüggő késedelemért az I.r. alperest felelősség nem terheli. Megállapította ugyanakkor, hogy a gépek meghibásodása és az emiatti késedelem a II.r. alperes hibás teljesítésére vezethető vissza. Ebből azt a ténybeli következtetést vonta le, hogy a felperes késedelemből származó kárát egyrészt az I.r. alperes szerződésszegése, másrészt a II.r. alperes szerződésen kívüli károkozása együttesen okozta. A II.r. alperes azért, hogy olyan gépet szolgáltatott az I.r. alperesnek, amely folyamatos, rendeltetésszerű használatra alkalmatlan volt, nem csupán az I.r. alperessel szemben tartozik felelősséggel, hanem köteles megtéríteni az I.r. felperesnek mindazon kárát, amelyet neki szerződésen kívül okozott a hibás teljesítéssel. Kiemelte, hogy a II.r. alperessel szemben előterjesztett keresetet elutasító ítéleti rendelkezés jogerőre emelkedett, ezért azt nem érinthette. Ugyanakkor nem volt akadálya annak, hogy a szerződésen kívüli károkozó magatartását értékelje, és annak jogkövetkezményeit le is vonja. Megállapította, hogy az alperesek, mint közös károkozók a Ptk. 344. § (1) bekezdése értelmében az I.r. felperessel szemben egyetemlegesen felelnek. A Ptk. 334. § (2) bekezdése értelmében az I.r. felperes az egyetemleges kötelezettek bármelyikével szemben a teljes követelését érvényesítheti. Ezért az I.r. alperes köteles megfizetni az I.r. felperes teljes bizonyított kárát, amelyet a II.r. alperessel közösen okozott.

A másodfokú bíróság megítélése szerint az I.r. alperes alaptalanul sérelmezte fellebbezésében, hogy észrevételei alapján az elsőfokú bíróság a szakértői bizottságot nem nyilatkoztatta, mert a tárgyalás berekesztését megelőzően maga nyilatkozott úgy, hogy további bizonyítási indítványa nincs. Rámutatott a Ptk. 299. § (2) bekezdésének és a Pp. 164. § (1) bekezdésének egybevetése alapján, az I.r. alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a késedelem hiányában is bekövetkezett volna a felperes kára. A kiegészítő felülvélemény szerint a csapadék miatt bekövetkezett minőség romlás mértéke, illetve az egyes táblákról származó gabona minősége csak

akkreditált gabonavizsgáló laboratóriumi jelentések alapján lenne megállapítható. Mivel az I.r. alperes az első fokú eljárásban nem indítványozta sem e körben bizonyítás lefolytatását, sem az új tények birtokában az igazságügyi szakértői felülvélemény további kiegészítését, a Pp. 3. § (3) bekezdése értelmében e körülmény bizonyításának sikertelenségét az ő terhére kell értékelni. Arra sincs eljárásjogi lehetőség, hogy az erre irányuló új bizonyítási indítványát a fellebbezési eljárásban előterjessze. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A jogerős ítélet ellen - annak az I.r. alperest marasztaló rendelkezését sérelmezve - az I.r. alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és a másodfokú bíróságnak új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását.

Állította, hogy a jogerős ítélet anyagi és eljárásjogi szabályokat is sért, mert az ügyben eljáró első- és másodfokú bíróság nem tett eleget a tényállás teljeskörű felderítésére vonatkozó kötelezettségének, illetve a feltárt tényállásból megalapozatlan, jogszabálysértő következtetéseket vont le. Továbbra is állította, hogy a vállalkozási szerződésben az I.r. felperes a kombájnok darabszámát utólag írta be, annak aláírását követően. Soha nem tett egyértelmű ígéretet arra, hogy másik vállalkozó társa kombájnt tud biztosítani számára. A bíróság a tényállás megállapítása során nem vette figyelembe a jogviszony tárgyát képező tevékenység jellegét, annak természeti, illetve technikai körülményekhez-feltételekhez kötött adottságai miatt azt, hogy számtalan körülmény befolyásolja melyik gép, illetve melyik vállalkozó milyen területen tud munkát végezni. Pontos terület nagyság nem állapítható meg a szerződésekben és a 750 ha szükségszerűen csak egy hozzávetőleges szám.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság felhívására 2006. szeptember 7-én észrevételeket tett és bizonyítási indítványt terjesztett elő. A bíróság azonban a bizonyítási indítványáról nem döntött, észrevételét a szakértői bizottsághoz nem továbbította, melyről csak az ítéletből értesült. A tárgyalás berekesztését megelőzően valóban úgy nyilatkozott, hogy további bizonyítási indítványa nincs, ez azonban nem jelenti a már előterjesztett bizonyítási indítványának a visszavonását. A bizonyítási indítvány indokolás nélküli figyelmen kívül hagyásával álláspontja szerint a bíróság olyan lényeges eljárási szabályt sértett, amely az új eljárásra történő utasítást megalapozza. A másodfokú bíróság ítéletét önmagával is ellentmondásosnak találta amiatt, mert egyrészt megállapította, hogy a késedelem elhárítása érdekében úgy járt el, ahogyan az tőle elvárható, s a gépek meghibásodása és az emiatti

késedelem a II.r. alperes hibás teljesítésére vezethető vissza, ennek ellenére a másodfokú bíróság az "alpereseket egyetemlegesen marasztalta". Végül sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság a marasztalását olyan jogszabályhelyekre történő utalással indokolta, illetve olyan jogszabályhelyekre alapozta, amelyekre a felek sem az első fokú, sem a másodfokú eljárás során nem hivatkoztak.

Az I.r. felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását és az I.r. alperesnek felülvizsgálati eljárással felmerült költségei megfizetésére kötelezését kérte.

A Pp. 270. § (2) bekezdése értelmében a jogerős ítélet vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzés felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni. Mind az anyagi, mind az eljárási jogszabályok megsértése a felülvizsgálati kérelmet megalapozhatja.

A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat.

Az I.r. alperes a felülvizsgálati kérelmében jogszabályhelyre hivatkozással az eljárt bíróságok jogszabálysértését nem jelölte meg, tartalmilag azonban a tényállás téves megállapítását és a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelését állítja, mint jogszabálysértést. Ez a Pp. 206. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabály megsértésére hivatkozást jelenti.

A Pp. 206. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.

Az I.r. alperesnek a szerződés tartalmával kapcsolatos tényállításaira vonatkozóan az elsőfokú bíróság a felajánlott bizonyítást lefolytatta, a szerződés írásbeli tartalmát a tanúvallomások is megerősítették. Az elsőfokú bíróság a tényállást ennek megfelelően a bizonyítékok egybevetésével és annak okszerű, logikai hibától mentes mérlegelésével helyesen állapította meg és helytálló az abból levont jogi következtetése is. Sem a fellebbezési, sem a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok okszerű mérlegelése alapján megállapított tényállás eredményesen nem támadható. Felülmérlegelésre nincs lehetőség a felülvizsgálati eljárásban.

Nem állapítható meg lényeges eljárási szabálysértés amiatt, mert az elsőfokú bíróság nem teljesítette az I.r. alperesnek a

felülvizsgálati kérelemben megjelölt észrevételeiben foglalt bizonyítási indítványát és a kérdéseit nem továbbította a szakértői bizottsághoz. A perben több szakértői vélemény beszerzésére sor került. Az elsőfokú bíróság a szakértői felülvélemény megállapításait aggálymentesnek és megalapozottnak találta, ezért nem találta szükségesnek a szakértői vélemény kiegészítését.

A Pp. 182. § (3) bekezdése szerint ha a szakvélemény homályos, hiányos önmagával vagy más szakértő véleményével, illetve a bizonyított tényekkel ellentétben állónak látszik, vagy helyességéhez nyomatékos kétség fér, a szakértő köteles a bíróság felhívására a szükséges felvilágosítást megadni. A fél erre irányuló indítványa alapján a bíróság más szakértőt rendelhet ki. Ezt a bíróság a szakértői véleménynek a per egyéb adataival történt egybevetése és az egyéb szakértői vélemények ismeretében nyilvánvalóan nem találta szükségesnek.

Annyiban sért csupán eljárási jogszabályt az elsőfokú bíróság ítélete, hogy az elutasított bizonyítási indítványnak az indokát, a Pp. 221.§ (1) bekezdésében foglalt kötelezettsége ellenére, nem adta meg az ítéletében. A másodfokú bíróság azonban ítélete indokai között helytállóan hivatkozott arra, hogy az I.r. alperes az első fokú eljárásban tartott utolsó tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy további bizonyítási indítványa nincs. A tárgyalási jegyzőkönyvből megállapíthatóan az eljáró bíró a feleket a tárgyalás berekesztésének a szándékára figyelmeztette, és erre tekintettel hívta fel őket arra vonatkozó nyilatkozat megtételére, hogy van-e további bizonyítási indítványuk. E felhívásra a felek, köztük az I.r. alperes is, úgy nyilatkoztak, hogy további bizonyítási indítványuk nincs. Kétségtelen, hogy az I.r. alperes a korábban előterjesztett bizonyítási indítványát alakszerű nyilatkozattal nem vonta vissza, azonban azt sem erősítette meg, hogy ezt a nyilatkozatát fenntartja. Nyilatkozatát az elsőfokú bíróság helytállóan értelmezhetette akként, hogy a már előterjesztett észrevételeiben foglalt - egyébként bizonyítási indítványként meg sem jelölt - kérelmét nem tartja fenn.

Alaptalan az I.r. alperesnek az ítélet ellentmondásos voltára alapított felülvizsgálati támadása is. A jogerős ítélet az alperesek együttes károkozására hivatkozva egyértelmű és világos jogi indokolást adott, amely a felhívott jogszabályoknak megfelel. Alaptalanul sérelmezi az I.r. alperes, hogy a II.r. alperessel közös felelősségük megállapítása mellett kizárólag csak az I.r. alperest marasztalta a bíróság. Az egyetemleges felelősségnek a jogi természete éppen abban áll, hogy a károsult a közös károkozók bármelyikétől kérheti a teljes kára megtérítését. Ennek áthárítására azonban az I.r. alperesnek külön eljárásban lehetősége

van, amennyiben a II.r. alperessel e körben peren kívül nem tudnának megállapodni.

Végül nem sért a jogerős ítélet jogszabályt azzal, hogy a marasztalást olyan jogszabályhelyekre alapozta, amelyekre a felek az eljárás során nem hivatkoztak. A Pp. 215. §-a csak azt a korlátot állítja a bíróság elé, hogy a döntése nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, illetőleg az ellenkérelmen. A bíróságokat ezért a keresethez kötöttség elve csupán a kérelem és nem a jogcím vonatkozásában köti. Az eljárt bíróságok a kereseti kérelmen nem terjeszkedtek túl.

Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogszabályoknak megfelelő jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 270. § (1) bekezdése értelmében megfelelően alkalmazott Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság a sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő I.r. alperest kötelezte az I.r. felperes részére a felülvizsgálati eljárással felmerült perköltség megfizetésére. Ennek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. /VIII.22./ IM rendelet 3. § (2) bekezdés a/ pontja, (3), (5), (6) bekezdései, valamint a 4/A. § (1) bekezdése figyelembevételével határozta meg.

Az I.r. alperes illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény /It./ 50. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű felülvizsgálati eljárási illetéket az I.r. alperes köteles megfizetni az államnak az It. 74. §-a értelmében alkalmazott 6/1986. /VI.26./ IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2008. február 18.

Dr. Török Judit sk. a tanács elnöke
Váradi Károlyné dr. sk. előadó-bíró
Dr. Murányi Katalin sk. bíró